

**A TANÁCS 1968. október 15-i 68/360/EGK IRÁNYELVE
a tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és
tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 49. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

mivel az 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet³ megállapította a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásának szabályozására vonatkozó rendelkezéseket; mivel további intézkedéseket kell tenni a Közösségen belüli mozgással és tartózkodással összefüggésben még mindig fennálló korlátozások eltörlésére, ami összhangban áll a tagállamok foglalkoztatási célból mozgó állampolgárai és azok családtagjai számára az említett rendeletben biztosított jogokkal és előjogokkal;

mivel a tagállamok tartózkodásra vonatkozó előírásainak más tagállamok munkavállalóit és azok családtagjait saját állampolgáraikkal a lehető legnagyobb mértékben azonos helyzetbe kell hozniuk;

mivel a tagállamok állampolgárainak mozgására és tartózkodására vonatkozó, a közrend, közbiztonság és közegészségügy által indokolt külön intézkedések összehangolása a tárgya a Szerződés 56. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában elfogadott 1964. február 25-i tanácsi irányelvnek⁴,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹ HL 268. szám, 1967.11.06., 10.o.

² HL 298. szám, 1967.12.07., 10.o.

³ HL L 257. szám, 1968.10.19., 2.o.

⁴ HL 56. szám, 1964.04.04., 850/64.o.

1. cikk

A tagállamok ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően eltörlik az említett tagállamok állampolgárainak és az 1612/68/EGK rendeletben meghatározott családtagjaiknak a mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozásokat.

2. cikk

(1) A tagállamok az 1. cikkben említett személyeknek biztosítják a jogot arra, hogy a tagállam felségterületét elhagyják egy másik tagállamban történő munkavégzés megkezdése vagy gyakorlása céljából. Ez a jog érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél felmutatásával gyakorolható. A családtagok az őket eltartó állampolgárral azonos jogokat élveznek.

(2) A tagállamok jogszabályaikkal összhangban állampolgáraik számára olyan személyazonosító igazolványt vagy útlevelet állítanak ki vagy újítanak meg, amely feltünteti az okirat tulajdonosának állampolgárságát.

(3) Az útlevélnek érvényesnek kell lennie a tagállamokban és a tagállamok között fekvő, a tagállamok közti közlekedés során érintett országokban. Abban az esetben, amikor az útlevél az egyetlen olyan okirat, amellyel az országot jogszerűen el lehet hagyni, az útlevél érvényességi ideje legalább öt év.

(4) A tagállamok az 1. cikkben említett személyek kiutazásakor nem kérhetnek kilépési vízumot vagy ezzel egyenértékű okiratot.

3. cikk

(1) A tagállamok az 1. cikkben említett személyek számára biztosítják a jogot arra, hogy érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél egyszerű felmutatásával a felségterületükre lépjenek.

(2) Egy tagállamba történő belépéshez a tagállamok nem kérhetnek beutazó vízumot vagy ezzel egyenértékű okiratot; kizárólag azon családtagok képeznek ezen szabály alól kivételt, akik a tagállamok egyikének állampolgárságával sem rendelkeznek. A tagállamok gondoskodnak minden olyan eszközről, amely az ezen személyek számára szükséges vízumok megszerzését megkönnyíti.

4. cikk

(1) A tagállamok biztosítják a területükön való tartózkodás jogát azoknak az 1. cikkben említett személyeknek, akik fel tudják mutatni a (3) bekezdésben felsorolt okiratokat.

(2) A tartózkodási jog igazolására okiratot állítanak ki: „Tartózkodási engedély EGK tagállam állampolgára számára”. Ez az okirat nyilatkozatot tartalmaz, amely szerint az okiratot az 1612/68/EGK rendelet, továbbá az ezen irányelv végrehajtása során hozott intézkedésekkel összhangban adták ki. A nyilatkozat szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

(3) A tartózkodási engedély EGK tagállam állampolgára számára történő kiadásához a tagállamok kizárólag a következő okiratok bemutatását kérhetik:

— a munkavállalótól:

a) azt az okiratot, amellyel a tagállam felségterületére lépett,

b) a munkáltató igazolását a foglalkoztatásról vagy a munkaviszony más módon történő igazolását,

— a munkavállaló családtagjaitól:

c) azt az okiratot, amellyel a tagállam felségterületére léptek,

d) a származás országának illetékes hatósága vagy annak az országnak az illetékes hatósága által kiállított okiratot ahol ezt megelőzően tartózkodtak, a munkavállaló és a családtag között fennálló rokoni kapcsolat igazolására,

e) az 1612/68/EGK rendelet 10. cikke (1) és (2) bekezdésének esetében a származás országának illetékes hatósága, vagy annak az országnak az illetékes hatósága által kiállított okirat, ahol ezt megelőzően tartózkodtak, amely tanúsítja, hogy a munkavállaló eltartottjai, vagy vele közös háztartásban éltek az előbbi országokban.

(4) A tagállamok, olyan tartózkodási okmányt állítanak ki annak a családtagnak, aki egyetlen tagállamnak sem állampolgára, amelynek az érvényessége megegyezik az őt eltartó tagállami állampolgárnak kiadott okirat érvényességével.

5. cikk

A tartózkodási engedély megszerzésére szolgáló előírások teljesítése nem hátráltatja a kérelmező által kötött szerződés szerinti munkavégzés haladéktalan megkezdését.

6. cikk

(1) A tartózkodási engedély:

- a) a kibocsátó tagállam egész területén érvényes,
- b) a kibocsátástól számított legalább öt évig érvényes, és automatikusan megújítható.

(2) A hat egymást követő hónapot meg nem haladó távollét és a tartózkodás katonai szolgálat miatti megszakítása nem érinti a tartózkodási engedély érvényességét.

(3) Abban az esetben, ha a munkavállalót három hónapnál hosszabb, de egy évet meg nem haladó időszakon keresztül alkalmaz a fogadó országbeli munkáltató vagy egy szolgáltatásokat nyújtó személy, akkor a fogadó tagállam ideiglenes tartózkodási engedélyt állít ki, amelynek érvényessége a munkavállalás várható időtartamára korlátozható.

A 8. cikk (1) bekezdése c) pontjának rendelkezéseivel összhangban ideiglenes tartózkodási engedély adható ki olyan idénymunkásnak, akit három hónapot meghaladó időszakra foglalkoztatnak. A foglalkoztatás időtartamát fel kell tüntetni a 4. cikk (3) bekezdése b) pontjában említett okiratokon.

7. cikk

(1) Érvényes tartózkodási engedély nem vonható vissza egy munkavállalótól kizárólag azért, mert már nincs alkalmazásban, ha akár betegség, akár baleset következtében vált átmenetileg munkaképtelenné, vagy ha akaratán kívül lett munkanélküli, és ezt az illetékes munkaügyi hivatal igazolja.

(2) A tartózkodási engedély első alkalommal történő megújításakor a tartózkodás időtartama tizenkét hónapnál nem rövidebb időre korlátozható, amennyiben a munkavállaló önhibáján kívül az adott tagállamban tizenkét egymást követő hónapnál hosszabb időszakban munkanélküli volt.

8. cikk

(1) A tagállamok tartózkodási engedély kiadása nélkül elismerik a következő személyek területükön való tartózkodásának jogát:

- a) foglalkoztatottként tevékenységet végző munkavállaló esetében, amennyiben az adott tevékenység időtartama várhatóan nem haladja meg a három hónapot. Az az okirat, amellyel a munkavállaló a tagállam területére beutazott, és a munkáltató nyilatkozata az alkalmazás várható időtartamáról elegendő a tartózkodás igazolására; azonban olyan munkavállalók esetében, akik a kereskedelemben, az iparban és a kézművesiparban közvetítő tevékenység kapcsán a letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadságának megvalósításáról szóló, 1964. február 25-i tanácsi irányelv¹ rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak, nincs szükség a munkáltató nyilatkozatára.
- b) olyan munkavállaló esetében, akinek a lakóhelye az egyik tagállam területén van, ahova naponta vagy hetente legalább egyszer rendszeresen visszatér, ugyanakkor egy másik tagállam területén foglalkoztatott. A foglalkoztatás helye szerinti tagállam illetékes hatósága az ilyen munkavállaló részére egy öt évre szóló és automatikusan megújítható külön engedélyt állít ki,
- c) olyan idénymunkás esetében, aki munkavállalási szerződéssel rendelkezik, amelyen szerepel azon tagállam illetékes hatóságának pecsétje, amelynek területére a munkavállalói tevékenységvégzés céljából utazott.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megkívánhatják a munkavállalótól, hogy az állam területén való jelenlétét bejelentsen.

9. cikk

(1) Az ezen irányelv alapján az EGK tagállamok állampolgárainak kiadott tartózkodási okiratokat díjmentesen állítják ki és újítják meg, vagy olyan összeg ellenében, amely nem

¹ HL 56. szám, 1964.04.04., 869/64.o.

haladja meg a személyazonosító igazolványok kiállításáért a tagállam állampolgárai által fizetendő illetékeket és adókat.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett vízumok és a 8. cikk (1) bekezdése c) pontjában meghatározott pecsétek díjmentesek.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az (1) bekezdésben említett okiratok megszerzésére szolgáló előírások és eljárások egyszerűsítése érdekében.

10. cikk

A tagállamok nem térnek el ezen irányelv rendelkezéseitől, kivéve, ha azt a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy szempontjai indokolják.

11. cikk

(1) Ez az irányelv nem érinti az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést, amely a szénbányászat és acélgyártás terén szaktudással rendelkező munkavállalókra vonatkozik, sem az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés rendelkezéseit a nukleáris energiaipar területén a szakképzett munkavállalókról, sem az e szerződések végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket.

(2) Mindazonáltal ez az irányelv érvényes az (1) bekezdésben említett munkavállalókra és családtagjaikra, amennyiben jogi helyzetüket a fent említett szerződések vagy rendelkezések nem szabályozzák.

12. cikk

(1) A tagállamok ezen irányelv kihirdetésétől számított kilenc hónapon belül meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések azon módosításairól, amelyek a munkavállalók és családtagjak belépéséhez, kiutazáshoz és tartózkodásához a továbbiakban is szükséges okiratok kibocsátására szolgáló előírások és eljárások egyszerűsítését célozzák.

13. cikk

(1) A munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1964. március 25-i tanácsi irányelvet¹ mindaddig alkalmazni kell, amíg a tagállamok ezen irányelvet végre nem hajtják.

(2) Az (1) bekezdésben említett irányelv értelmében kiadott tartózkodási engedélyek a következő lejáratási időpontjukig érvényesek maradnak.

14. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1968. október 15-én.

a Tanács részéről
az elnök
G. SEDATI

¹ HL 62. szám, 1964.04.17., 981/64.o.

MELLÉKLET

A 4. cikk (2) bekezdésében említett nyilatkozat szövege:

„Ezt az engedélyt az Európai Közösségek Tanácsa 1968. október 15-i 1612/68/EGK rendeletének, és a Tanács 1968. október 15-i irányelvének végrehajtása céljából hozott intézkedésekkel összhangban adták ki.

A fent említett rendelet rendelkezéseivel összhangban az engedély birtokosának joga van a¹ munkavállalókra vonatkozókkal azonos feltételek mellett foglalkoztatottként tevékenységet kezdeni és folytatni¹ területen.”

¹ Az engedélyt kibocsátó ország szerint: belga, német, francia, olasz, luxemburgi vagy holland.